

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Κατὰ τὴν τριακοστὴν τοῦ ἤδη λήξαντος μηνὸς περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἐπαρουσιάσθη ὁ Κιουταχὴς ἔμπροσθεν τῶν ἡμετέρων εἰς τὸν Πειραιᾶ, φέρων μετ' αὐτοῦ μεγάλην πεζικὴν δύναμιν, βοηθουμένην παρ' ὅλου τοῦ ἱππικοῦ του, καὶ παρὰ τεσσάρων κανονίων, καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ προσβάλλῃ τοὺς ἡμετέρους, καλῶς ὠχυρωμένους. Ὁ ἐχθρὸς ἐμάχη, καὶ πολλάκις ἐπανάλαβε τὰς προσβολὰς του κατὰ διαφόρους θέσεις· ἀλλὰ κατασυντριφθεὶς παρὰ τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ, καὶ παρὰ τοῦ σφοδροῦ λουφεκισμοῦ, γινομένου ἐκ τῶν ἡμετέρων χαρακωμάτων, ἀπεκρούσθη μετὰ μεγάλης ζημίας, καὶ ἠναγκάσθη τέλος κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν νὰ ὑποχωρήσῃ νικημένος. Περὶ τῆς λαμπρᾶς ταύτης νίκης ἀναφερόμενος πρὸς τὴν Διοίκησιν ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὸν Πειραιᾶ στρατοπέδου, ὁ συνταγματάρχης Κύριος Θ. Γόρδων, ὁμολογεῖ χάριτας εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, καὶ χαίρει ὅτι ἡ ἀπὸ μέρους ἡμῶν ζημία ἦτον ὀλιγωτάτη. Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ἐπαινεῖ κατὰ πολλὰ ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν· διότι ἐπλήρωσαν ἀριστα κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν αὐτῶν χρέος, καὶ τοῦτο ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν τὴν μεγίστην εὐχαρίστησιν. Ὁ κυβερνήτης Κ. Ἀστιγὴς ἐμδῆκε μετὰ τοῦ ἀτμοκινήτου εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐδοθήθη τοὺς πολεμοῦντας δραστηριώτατα καὶ λαμπρότατα. Ὁ ἐπὶ τῶν πυροβολικῶν Κύριος Μύλλερους, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων Κύριος Βότλης, καθὼς καὶ ὁ Κ. Ἰγγλέσης, ὁ ὡδηγὼν τὸ τακτικὸν πεζικὸν στράτευμα, ἐπαινοῦνται παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγῶ ὡς ἀρίστα συντελέσαντες εἰς τὴν λαμπρὰν νίκην. Τὸ τακτικὸν στράτευμα ἐπολέμητε πρὸς τὸν ἐχθρὸν μετὰ πολλῆς τῆς εὐτολμίας. Οἱ ἐπὶ τῶν πυροβολικῶν Ψαριανοὶ ἐπολιτεύθησαν ὡς ἥρωες, καὶ ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς χρεωστεῖ πολὺ εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Θεοδωρὸν Ματιόν. Τὸ πολεμικὸν πλοῖον τοῦ Κ. Ν. Γιαννίτση παρευρέθη ὡσαύτως εἰς τὸν Πειραιᾶ κατ' αὐτὴν τὴν μάχην, καὶ εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ στερηθῇ δύο ἐξαιρετοὺς ναύτας καὶ πολίτας, τὸν Νικολῆν Κυριακοῦ Χιόλην, καὶ τὸν Μανόλην Ζέχην, καὶ τοὺς δύο Ψαριανούς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι συνήργησαν ταμάλιστα εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν γενομένην ἐκστρατείαν, κατέχει λαμπρὸν τόπον ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης.

Ὁ χρηστὸς οὗτος πολίτης, καὶ ἄξιος στρατιώτης, ἀφ' οὗ ἐξ ἀρχῆς τῆς πολιορκίας τῶν Ἀθηνῶν ἐπολέμησεν ἀνδρείως, καὶ σημαντικὰς θέσεις ἐφύλαξε, καὶ τρεῖς ἐπληρώθη, ἐπέμφθη παρὰ τῶν πολιορκουμένων πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ πρὸς τοὺς ἔξω ἀδελφούς, διὰ νὰ παραστήσῃ καὶ διὰ στόματος, ὡς αὐτίωτης, τὰς χρείας αὐτῶν, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας συνδρομῆς εἰς λύσιν τῆς πολιορκίας. Οἱ πολιορκούμενοι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ εὗρωσι πιστότερον ἀδελφόν, καὶ θερμότερον παραστάτην, καὶ δὲν ἤμποροῦν δικαίως νὰ παραπονηθῶσιν εἰς τι κατὰ τοῦ Μακρυγιάννη. Ὁ στρατηγὸς, καὶ πάσχων δεινῶς διὰ τὴν ὁποίαν μάλιστα ἔλαβε τὴν ἑκτὴν τοῦ Ὀκτωβρίου ἐπὶ κεφαλῆς πληγὴν, δὲν ἔμεινεν οὐδὲ στιγμὴν ἡσυχος, ἀφ' ὅτου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως· καὶ πολλὰ τῶν ὅσων διέταττεν ἡ Διοίκησις ὑπὲρ τῆς ἐκστρατείας ἠθέλων βραδύνει, ἀνίσως ὁ Μακρυγιάννης δὲν ἀνελάμβανεν αὐθόρμητος τὴν ταχυτέραν τῶν διαταγῶν τῆς Διοικήσεως πλήρωσιν, καὶ δὲν ἐπεστάτει αὐτὸς προσωπικῶς. Ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τὰ πάντα κατορθώσῃ ὑπὲρ τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν. Ἐσύναξε τέλος τοὺς ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίους, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκστράτευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, γινόμενος καὶ τῶν ἄλλων στρατευμάτων ὡδηγός.

Ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης μάχεται ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, καὶ παρευρέθη εἰς πολλὰς μάχας. Κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἀρτας, τὸ πρῶτον τῆς ἐλευθερίας ἔτος, ἐπλήρωσε δύο χρέη ἐν ταύτῃ ἀξιώπαινα, τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀνδρείας. Εἰς τὸ Νεόκαστρον ἦτον καὶ ὁ Μακρυγιάννης εἰς τῶν ἀνδρείων αὐτοῦ ὑπερασπιστῶν, καὶ ἀπελυθείς ἐκεῖθεν μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φρουρίου, ἐπρόφθασε καὶ εἰς τοὺς Μύλους, καὶ πολεμῶν ἐκεῖ πρὸς τὸν Ἰμπραχίμην ἐπληρώθη τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ἀλλ' οὐδέποτε ἔλειψεν ἀπὸ τοῦ νὰ πολεμῇ, καὶ εὐπειθῆς πάντοτε εἰς τὰς διατάγας τῆς Διοικήσεως ἔτρεχε προθύμως, ὅπου διτάσσεται. Ἐδείξεν ἄκρον ζῆλον καὶ ὑπὲρ τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἐξέφει πάντοτε,

καὶ θεωρεῖ, ὡς φρόνιμος, ὡς ἀναγκαιότατον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς στερέωσιν τῆς πολυποθῆτου ἐλευθερίας.

Ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης ἐπαινεῖται καὶ τιμᾶται ἄχι μόνον ὡς ἄξιος πολεμιστῆς, καὶ φρόνιμος ἀρχηγός, ἀλλὰ καὶ ὡς χρηστὸς πολίτης, καὶ τίμιος ἄνθρωπος. Ὁ Μακρυγιάννης ζῇ (καὶ εἴθε νὰ ζῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον!), καὶ ἠθέλαμεν διστάσει νὰ πλέξωμεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμια, εἰδὼς δὲν ἡμεῖς βέβαιον ὅτι εἶναι ἄξιος αὐτῶν, καὶ ὅτι φρονεῖσι περὶ αὐτοῦ καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων τὸν ἐγνώρισαν, καὶ τὸν γνωρίζουσιν, ὡς φρονούμεν ἡμεῖς.

Ἐξ Αἰγίνης ἐπὶ τῆς Καρτερίας,
25 Ἰαν. 1827 Ἐ.Ν.

Κύριε!

Ἐπειδὴ ἐκατηγορήθην εἰς μίαν φυλλάδα, παρὰ τοῦ κόμητος Πάλμα ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδοθεῖσαν, καὶ τὸ βιβλίον αὐτὸ ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ ἀπολογηθῶ. Διὰ τοῦτο σὰς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ λάβητε τὴν καλοσύνην, νὰ καταχωρίσητε εἰς τὴν ὑμετέραν ἐφημερίδα τὴν ἐνταῦθα ἐγκλεισμένην ἀναίρεσιν. Εἶναι ἐξ ἀνάγκης ὀλίγον τι διεξοδική, ἀλλ' ἡμπορεῖτε νὰ τὴν διαιρέσητε, ἂν τὸ κρίνητε εὐλογον, εἰς διαφόρους ἀριθμούς.

Ἐχω τὴν τιμὴν κ. τ. λ.

Φραγκ. Ἀβνεης Ἀστιγξ,
Κυβερνήτης τῆς Καρτερίας.

Κύριε!

Ὁ κόμης Πάλμας εἰς μίαν φυλλάδα, ἐπιγραφομένην «Σύντομος διήγησις περὶ τῶν εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ λόρδου Κοχράνου διωρισμένων ἀτμοκινήτων», μοι ἔκαμε τὴν τιμὴν, νὰ κατακρίνῃ τὸ κατὰ τοῦτο πολίτευμά μου. Γνωρίζων τὸν χαρακτῆρα τῶν δύο τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρόπων, Ὁρλάνδου καὶ Λουριώτου, ἐπρόσμενα ἀπὸ μέρους τῶν τοιαύτην τινὰ ἀγενῆ προσβολήν. Ἀφ' οὗ δὲν εὐρισκόμην πλέον εἰς Ἀγγλίαν, διὰ νὰ ὑπερασπίσω ἑμαυτὸν, παρεκάλεσα τὸν Κ. Σπανιολάκην, νὰ πληροφωρηθῇ περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ πολιτεύματός μου, καὶ νὰ δημοσιεύσῃ δι' ἐμὲ τὴν ἀλήθειαν. Συμπεραίνω, ὅτι ἐγένοντο εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπαντήσεις εἰς τὴν κακότητι τοῦ κόμητος Πάλμα φυλλάδα, ἀλλ' ἔπειδὴ τὸ βιβλίον αὐτὸ ἔφθασεν ἔως ἐδῶ χωρὶς τινος ἀνασκευῆς, νομίζω χρέος ἀπαραίτητον νὰ κάμω εἰς αὐτὸ τὴν ἀπάντησιν.

Ἐπράτεινα πολλάκις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, ἀπακτῆσθαι ἐν ἀτμοκίνητον πλοῖον, καὶ ὅτε ἐγένετο τὸ πρῶτον δάνειον, ἐνόμισα ἀρμόδιον τὸν καιρὸν, καὶ ἐπανελάβον τὴν πρότασίν μου, ἀλλ' εὐρὼν τὴν Διοίκησιν ὀλίγον διατεθειμένην εἰς τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς, ἐπρόβαλον πρῶτον νὰ συνεισφέρω ἀπὸ μέρους μου τρεῖς χιλ. λίρ. στερλ. εἰς τὴν κατασκευὴν του, ἀνίσως ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἠθέλε νὰ καταβάλῃ ἀπὸ μέρους τῆς μέγα μέρος τῆς λαϊκῆς πτωχότητος, ἐλπίζων ὅτι

καὶ ἡ ἐν Λονδίῳ φιλελληνικὴ ἐταιρεία, τῆς ὁποίας ἐγνώριζον τὴν πρὸς τοῦτο προθυμίαν, ἠθέλε συνεισφέρει καὶ αὐτὴ εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἔπειδὴ δὲν ἔλαβον ἀπεκρίσιν εἰς τὴν πρότασίν μου ταύτην, ἀνεέωσα αὐτὴν κατὰ διάφορον τρόπον, προσφέρων δηλαδὴ ἀπὸ μέρους μου πέντε χιλ. λίρ. στερλ., ἀνίσως ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἠθέλε νὰ καταβάλῃ τὰ ἐπιλοιπὰ. Ἡ Διοίκησις μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἀπεδέχθη τὴν πρότασίν μου, καὶ μοι ἔδωκε γράμμα πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπὴν τῆς. Ὅτε ἐπαρουσιάσθην εἰς τοὺς ἐπιτρόπους ἐν Λονδίῳ, εὐρέθην ὑποκείμενος εἰς χιλίας γελοίας ἀναβολὰς καὶ μόλις μετὰ ἐνὸς μηνὸς διατριβὴν ἐν Λονδίῳ κατὰ πολλὰ ὀχληρὰν εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, μοι ἀνήγγειλεν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ δώσῃ τρεῖς χιλ. λίρ. στερλ. εἰς κατασκευὴν ἐνὸς ἀτμοκινήτου, ἂν ἐγὼ ἠθέλον συνεισφέρει πέντε χιλ. ἐξ ἰδίων μου. Ἐλαβον τὴν ἀντίαν διὰ τὴν διπρωσώπιαν τῶν, καὶ διὰ τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῆς τῆς προτάσεως, ὥστε ἀπεκρίθην εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐξ ἐκείνης τῆς ὥρας δὲν ἠθέλον πλέον νὰ κάμω τι πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὕτως ἀνεχώρησα εἰς τὴν ἑξοχὴν, καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος. Πολλοὺς μῆνας μετέπειτα εὐρισκόμενος εἰς Λονδίον δι' ἡμίας μου ὑποθέσεις, ἀπῆντησα τὸν κόμητα Γάμβαν μέλλοντα ν' ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τοῦ δευτέρου δανείου. Οὗτος μοι εἶπεν, ὅτι ὁ Κ. Ἑλλίκης ἐπεθύμει νὰ μὲ ἰδῇ, διὰ νὰ μὲ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς κατασκευῆς ἐνὸς ἀτμοκινήτου, καὶ ἀπεκρίθην εἰς αὐτὸν ὅτι ἤμην ἑτοιμὸς νὰ δώσω ὅσας πληροφωρίας εἶχον, ἀλλὰ δὲν ἔδυναμην νὰ λάβω μέρος προσωπικῶς εἰς τοῦτο. Μετὰ δέ τινος ἡμέρας ἔλαβον γράμμα καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Κ. Ἑλλίκου, ὅστις μ' ἔλεγεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ μὲ ἰδῇ. Ὑπῆγον πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ ἔδωκα τὴν αὐτὴν ἀπόκρισιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα πρότερον καὶ πρὸς τὸν κόμητα Γάμβαν. Μ' ἐπαρακάλεσε νὰ παρευρεθῶ εἰς μίαν συνομιλίαν, ἣτις ἔμελλε νὰ γενῇ εἰς τὴν οἰκίαν του περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ παρευρέθη εἰς αὐτὴν, ὅτε καὶ ὑπεγράφη σημεῖον, καθ' ἣν τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμελλε νὰ ᾔναι ἑτοιμον εἰς ἐκπλευσιν τὴν α' τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1825. Εἰς ὅλα ταῦτα δὲν ἔλαβον μέρος εἰμὴ ὡς ἀπλοῦς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος φίλος, μὴ ἔχων ποτὲ σκοπὸν ν' ἀναλάβω ἐγὼ αὐτὸς τὴν κυδέρνησιν τοῦ ἀτμοκινήτου. Ἀλλὰ μετὰ τινος μῆνας νέαι περιστάσεις μ' ἔκαμαν νὰ ἐπιθυμήσω ταύτην τὴν κυδέρνησιν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην ἐκοινοποίησα πρὸς τὸν Κ. Ἑλλίκην, προβάλλων νὰ συνεισφέρω 5 χιλ. λίρ. στερλ. εἰς τὸ νὰ ἐνκολυνθῇ ἡ ἐξάρτυσις τοῦ πλοίου, ἀλλ' ἔλαβον ἀπόκρισιν ὅτι δὲν εἶχε τὴν ἄδειαν εἰς τὸ νὰ διορίσῃ κυβερνήτην τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ἠλπίζεν ὅμως νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν, καὶ τότε ἠθέλε προτιμήσει ἐμὲ πρὸ πάντων ἄλλων. Ἐν ταύτῳ δὲ μ' ἐφάνησεν, ὅτι λόγος δὲν ἦτο περὶ συνεισφορᾶς ἀπὸ μέρους μου, διότι τὸ πλοῖον αὐτὸ δὲν εἶχε τι κοινὸν πρὸς τὴν πρῶτην μου πρότασιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀποδεχθῶσιν.

ἀλλὰ κατεσκευάσθη κατὰ συμφωνίαν γενομένην μετα-
ξύ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δὲν ἔ-
παυσε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ συμβουλευῇ
τὴν συνεισφέρειν τίποτε, λέγων, ὅτι, ἐν ᾧ ἐπύρ-
ατο τὰς ὑπηρεσίας μου ἀμισθί, ἤθελεν εἶσθαι παρά-
λογον καὶ νὰ πῶς πληρώσω ἐξ ἰδίων μου ἐν ταύτῳ πλὴν
ἐγὼ ἀπέμεινον πάντοτε εἰς τὸ νὰ κάμω τὴν συνεισφορὰν
ταύτην καὶ ἤθελον τὴν προσφέρειν τέλος, ἀνίσως ὁ
λόρδος Κοχράνης δὲν ἔκαμνεν ἔπειτα μίαν σύμβασιν,
καθ' ἣν ἐμελλε νὰ λάβῃ μεγάλην χρηματικὴν ποσό-
τητα. Τότε ἐστοχάσθην (καὶ νομίζω, ὅτι καὶ πᾶς
ἄλλος, ἐκτὸς τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῦ κόμητος Πάλ-
μα, στοχάζεται ὡς καὶ ἐγὼ) ὅτι, καὶ ὑποχρεωμένος
ἂν ἦν πρότερον νὰ συνεισφέρω χρήματα διὰ τὸ πλοῖον
(τὸ ὅποιον ὅμως δὲν ἦτον ἀληθές), ἀπελυνόμενη πάσης
ὑποχρέωσης· ἐπειδὴ ἡ ἐκστρατεία μετέβαινεν εἰς τὴν
κυβέρνησιν τοῦ λόρδου Κοχράνου, καὶ μεγάλη χρη-
ματικὴ ποσότης παρορίσθη εἰς τὴν ἐξουσίαν του, διὰ
νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἀναγκαῖα. Ὅτε ἔφθασα εἰς τὴν
Ἑλλάδα, ἐρωτήθην ἂν ἐξάδενσα καὶ ἐξ ἰδίων μου χρη-
μάτων εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀπεκρίθην ὅχι. Καὶ ταῦτα
μὲν ἀπέδλεπον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν.

Ἀλλὰ μὴ κατηγοροῦσι δεύτερον, ὅτι ἔδειξα ἀπο-
στρεφθῆναι πρὸς τοὺς Κυρίους Ὁρλάνδον καὶ Λαυριέτην,
μὴ δέλων νὰ ἔχω πρὸς αὐτοὺς τινὰ σχέσιν· δὲν τὸ
ἠρνούμαι ἐκ τοῦ ἐναντίον καυχῶμαι εἰς τὴν ὁποίαν
ἔδειξα πάντοτε πρὸς τὰ δύο ταῦτα ὑποκείμενα κατα-
φώνησιν. Ἐνόμιζον προσέτι χρεὸς μου νὰ φυλάξω,
ὡς τὸ δυνατόν, μυστικὴν τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ πλοίου
αὐτοῦ, καὶ ἀπέκρουον πάντοτε τὸ πλῆθος τῶν περιέρ-
γων, εἰ ὅποιοι ἐφαίνοντο, ὅτι δὲν ἔχουν ἄλλον σκο-
πὸν εἰμὴ νὰ κοινολογήσωσι τὸ πρᾶγμα. Καὶ ταῦτα
ἀναφέρονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν μιν.

Ἡ τρίτη κατηγορία εἶναι, ὅτι τὰ ἔργα εἰς τὴν
κατασκευὴν τῆς Καρτερίας ἐγίνοντο σπουδαιότερον, καὶ
οἱ Κύριοι Ῥικάρδοι ἔδειξαν περισσοτέραν κλίσιν εἰς τὸ
πλοῖον αὐτὸ ἢ εἰς τὰ ἄλλα. Τοῦτο εἶναι ψευδές· ὁ-
λον τὸ ἐναντίον μάλιστα· ἡ Καρτερία ἐγκατελείφθη
σχεδὸν διόλον, ἀφ' οὗ ἐπεχειρήσθησαν πρὸς στόλον τοῦ
λόρδου Κοχράνου, καὶ ὁ Κύριος Γαλλουῆς (Galloway)
διὰ τὴν ἀπολογηθῆναι, εἶπεν ἐν τέλει ὅτι τοῦτο ἐγένετο
κατὰ διαταγὴν τοῦ λόρδου Κοχράνου. Ὑπὸ τῆς εἰς Βου-
ξέλλας, διὰ νὰ συνομιλήσω μετ' αὐτοῦ περὶ ταύτης
τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὸσον αὐτὸς, καθὼς καὶ ὁ τα-
γματάρχης Κοχράνης ἀρνήθησαν ὅτι ἔδωκαν τοιαύτας
ἐντολὰς. Τότε ἔφερον ἐξ ἡ ἐπὶ τὰ ἔργατας, διὰ νὰ
ἐργασθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνο. Καὶ ταῦτα ἀναφέ-
ρουνται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ-
λύθησαν, ὡς φαίνεται, νὰ μὲ κάμωσι συνένοχον τῆς
βλαπτικῆς, ἥτις συνέβη εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ λόρ-
δου Κοχράνου· ἀλλ' οὗτος γνωρίζει καλῶς, ποῖος ἔ-
παισεν εἰς τοῦτο, καὶ οὗτος δὲν εἰμι βέβαια ἐγώ.
Ὁ κόμης λέγει ὅτι ὁ Ὁρλάνδος ἐμείνεν ἐκθαμβος
ἐν τῇ πολυτέλειαν τοῦ ἐν τῷ ἀτμοκινήτῳ οἰκήματός
μου, πολυτέλειαν κακῶς συμβιβασμένην πρὸς τὴν κα-

τάστασιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀντιφωνοῦσαν κατὰ πᾶν
πρὸς τὸ οἰκήμα τοῦ πλοίου τοῦ εἰς τὸν λόρδον Κο-
χράνην διωρισμένου, τοῦ ὁποίου ἡ διασκευὴ εἶναι κατωτέρα.
Ἀλλ' ὅσα πράγματα εὑρίσκονται εἰς τὸ οἰκήμα μου ὅλα,
ἐξαιρουμένης τῆς τραπέζης (*), ἐπληρώθησαν παρ'
ἐμαυτοῦ· καὶ τοῦτο δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾔσται μυστικὸν εἰς
τὸν Ὁρλάνδον, ὅστις εἶχεν ἐλευθέραν εἰσοδὸν εἰς τὰ
κατάστιχα τῶν Κυρίων Ῥικάρδων, καὶ ἦτον προσκα-
λεσμένος νὰ τὰ ἐπιθεωρῇ.

Ὅσον δὲ περὶ τῆς διασκευῆς τοῦ εἰς τὸν λόρδον
Κοχράνην διωρισμένου οἰκήματος, ἀκόμη δὲν ἦτον γνωστὸν,
εἰς ποῖον τῶν πλοίων ἐμελλε νὰ ἐπιβῇ· ἀλλὰ καὶ
τὰ δύο τὰ μεγαλύτερα εἶχαν οἰκήμα ἐπιτήδες δι' αὐ-
τὸν· καὶ ὅταν ἐγὼ ἀνεχώρησα ἐκ Λονδίνου πρὸς ἔργα τῶν
οἰκημάτων αὐτῶν ἦσαν ὀλίγον προχωρημένα· διεσκευά-
ζοντο ὅμως ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἐδικόν μου, ἦγον μετὰ
βιβλιοθηκῶν γύρωθεν. Εἰς τὰς διασκευὰς ταύτας ἀκο-
λουθοῦσα πάντοτε τὴν γνώμην τοῦ ταγματάρχου Κο-
χράνου, καὶ ἐνὸς ἄλλου φίλου τοῦ λόρδου Κοχράνου,
καὶ ἐρωτῶ αὐτοὺς τοὺς Κυρίους, εἰ ἔδειξα ποτὲ καὶ
τὴν παραμικρὰν κλίσιν εἰς τὸ νὰ μὴ ἀκολουθήσω τὰ
σχεδία των.

Μὲ κατηγοροῦσιν ἀκόμη ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν πε-
ρίστασιν ὁ λόρδος Κοχράνης καὶ οἱ ἐπιτρόποι τῆς Ἑλ-
λάδος ἐπαπατήρησαν ἐπαισθητὴν διαφορὰν εἰς τὸ πο-
λίτευμα τῶν Κυρίων Ῥικάρδων· διότι, ἂν καὶ ἐξώδε-
σαν τόσα χρήματα εἰς τὴν Καρτερίαν καὶ διὰ τὸν
κυβερνήτην αὐτῆς Ἀστιγγά, ἠρνήθησαν κατ' ἀρχὰς,
καὶ μετὰ πολλὰς δυσκολίας ἀπεδέχθησαν ὕστερον τὸ
ζήτημα περὶ ὀλίγων χρημάτων εἰς ἀγορὰν χαρτῶν
βιβλίων κ.τ.λ.

Οὐδ' ὁδολὸς ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν χρημάτων ἐξωδεύθη
ὑπὲρ ἐμοῦ· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας, ἐκτὸς τῶν σκευῶν καὶ
ἐξόδων, ἐπλήρωσα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ ὑπὲρ
πολλῶν μικρῶν ἐργαλείων ἀναγκαίων εἰς τὸ πλοῖον.

Περὶ δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ λόρδου Κοχράνου, οἱ Κύ-
ριοι Ῥικάρδοι ἐνόμισαν ὅτι, ἐπειδὴ ἐβλήθησαν κατὰ
μέρος ὑπὲρ αὐτοῦ 37,000 λίρ. στερλ., 700 λίρ.
στερλ. ἦσαν ἱκαναὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν τράπεζαν ἐπιτή-
δεια, καὶ ἐδόθη διαταγὴ δι' αὐτὴν τὴν ποσότητα πρὸς
τὸν Κύριον Ἰανφάρν, ἐκτὸς τῶν 4 χιλ. λίρ. στερλ., αἱ
ὁποῖαι ἐμβάσθησαν εἰς τὸ πλοῖον εἰς τὰ λληρα.

Ὅταν ὁ Κ. Πάλμας λέγῃ, « ἦτον καλὸν νὰ ἤξευ-
ραμεν, ἂν ὁ Κ. Ἀστιγξ ἐπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν
του, » ἀποκρίνομαι, ὅτι δὲν ἔδωκα καμμίαν ὑπόσχεσιν.

Ὅταν ἡ Καρτερία ἦτον ἐτοιμὴ εἰς ἀναχώρησιν, οἱ
Κύριοι Ἑλλίκης, Ῥικάρδος, Βουρδέτος, καὶ Ὁθαύσης
(Hobhaus*) μοι ἐπύρσφερον χιλίας λίρ. στερλ. διὰ ἰδιά
μου ἐξόδα καὶ ἀναγκαῖα σκευή, ἐπιλέγοντες ὅτι ἐλυ-
ποῦντο, ὅτι τὰ μένοντα κεφάλαια δὲν ἐσυγχώρουν εἰς
αὐτοὺς νὰ μοι προσφέρωσι περισσοτέραν ποσότητά· ἀλλ'
ἐγὼ δὲν τὰ ἐδέχθην.

(*) Καὶ τράπεζαν λέγων ἐννοῶ τὴν ξύλιν. Ὅλα δὲ τὰ πρὸς
τροφὴν ἐπιτήδεια ἠγοράσθησαν ἐξ ἰδίων μου.

Τῆς παρούσης διηγήσεως πέμπω ἀντίγραφον εἰς Λονδίον, διὰ νὰ ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ οἱ διευθύνοντες τὰς ὑποθέσεις ταύτας.

Καὶ παρατηρεῖτε, Κύριε, ὅτι δὲν ἀπῆντησα εἰς τὸ βιβλιάριον τοῦ κόμητος Πάλμα, εἰμὴ καθ' ὅσα μὲ κατηγορεῖ· ἀλλὰ δὲν ἠθελεν εἶναι δυσκολώτερον τὸ νὰ ἀνασκευάσῃ τις καὶ ὅλας, ὅσας διαβεβαιώσεις περιέχει τὸ φυλλάδιον αὐτό. Ἀμφισβάλλω, ἂν ἦναι δυνατόν νὰ γράψῃ ἄνθρωπος βιβλίον περιέχον ὀλιγωτέρας ἀληθείας.

Ἐν Αἰγίνῃ 24 Ἰανουαρίου 1827 Ἐ. Ν.

Φραγκ. Ἀδνεης Ἀστιγῆς,
Κυβερνήτης τῆς Καρτερίας.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε!

Λάβε τὴν καλωσύνην νὰ καταχωρίσῃς εἰς τὴν ἐφημερίδα σου τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον, τὸ ὅποιον περιέχει τὰς περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ διορθώσεως τοῦ προσωρινοῦ μας πολιτεύματος ἰδέας μῆν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 24 Ἰανουαρίου 1827.

Ἀ. Παπαδόπουλος.

Ὅλων τῶν ἐθνῶν αἱ συνελεύσεις ὡς ἐπιτιπολὺ πρῶτιστον ἀντικείμενον ἔχουν ἢ τὸν ὀργανισμόν πολιτικοῦ συντάγματος, ἢ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτεύματος, μὲ τὸ ὅποιον ἐκυβερνῶντο ἕως ἐκείνην τὴν στιγμήν· καὶ τῆς Ἑλληνικῆς συνελεύσεως αὐτὸ πρέπει νὰ ἦναι τὸ εὐσιωδέστερον ἀντικείμενον· παρεμπόπτουν ὅμως καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια λογίζονται καὶ εἶναι δευτέρας σκέψεως· τὰ περιπλέον πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Διοικήσεως.

Πολλοὶ λέγουν ὅτι τὸ πολίτευμα ἔγεινεν ὄργανον νὰ καταντήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν ὁποίαν τὴν σήμερον τὰ βλέπομεν ἐλεεινὴν κατάστασιν· ἄλλοι πάλιν λέγουν ὅτι τὸ πολίτευμα εἶναι εἰς καλὰς βάσεις θεμελιωμένον· ἐγὼ ἐκ μέρους μου λέγω ὅτι καὶ διοικητὲς ἂν ἦναι τὸ πολίτευμα, καὶ θεόγραφος ἂν ἦναι ὁ νόμος, ὅταν οἱ νομοφύλακες καὶ νομοτηρηταὶ δὲν ἦναι ἐνάρετοι πολῖται ὅχι μόνον δὲν χρησιμεύει, ἀλλὰ καὶ γίνεται ὄργανον τῆς αὐτογνώμονος θελήσεως αὐτῶν· μόλον τοῦτο τὸ πολίτευμα, μὲ τὸ ὅποιον ἐκυβερνήθημεν τώρα ἔξ χρόνου, ἐμπορεῖ νὰ διορθωθῇ.

Ὅσάκις ἐσκέφθην περὶ διορθώσεως πολιτεύματος, πάντοτε εἰς τὰς σκέψεις μου ἀπαντοῦσα μεγάλα ἐμπόδια, ὅχι διότι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πολίτευμα δὲν ἤμπορῶσε νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ διότι τὰ πάθη μας ἐκρυφάθησαν τόσο, ὥστε δὲν συμβιβάζονται μὲ κανὲν εἶδος πολιτεύματος.

Πολλοὶ δοξάζουν ὅτι ἄλλως νὰ κυβερνηθῇ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐμπορεῖ, παρὰ μοναρχικῶς· ἀληθινὰ ἔθνος, τὸ ὅποιον ἐσυνείησε τόσους αἰῶνας νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ τὴν αὐτογνώμονα θέλησιν ἐνὸς ἀνθρώπου, δύσκολα ἐμπορεῖ

νὰ κυβερνηθῇ μὲ ἄλλον τρόπον. Μολονότι εἶμαι δημοκρατικοῦ φρονήματος, βλέπω ὅμως καὶ ἐγὼ τὴν ἀνάγκην τῆς μοναρχικῆς πολιτείας· καὶ μολονότι προσδέω ὅτι μόνοι μας δὲ νὰ χαλκεύσωμεν τὸν ζυγὸν μας ὑποκάτω εἰς τοιαύτην κυβερνήσιν, πλὴν, διὰ νὰ μὴν ἐξοντωθῇ τὸ ἔθνος, κλίνω καὶ ἐγὼ τὸν αὐχένα εἰς τοιοῦτον ζυγόν· ἀλλὰ ποῦ καὶ πῶς νὰ εὐρωμεν τὸν μονάρχον;

Ἔως οὖν νὰ φθάσῃ ἡ εἰς πολλοὺς ἐπιθυμητὴ αὕτη ἐποχὴ, πρέπει νὰ κυβερνηθῶμεν προσωρινῶς μ' ἄλλην μορφήν πολιτεύματος.

Ἄλλοι πάλιν δοξάζουν ὅτι πρέπει νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολίτευμα τῆς Ἀμερικῆς· εὐχῆς ἔργον ἦτον νὰ ἐκυβερνᾶτο ἡ Ἑλλὰς ὅχι προσωρινῶς, ἀλλὰ καὶ παντοτινῶς μ' ἐν τοιοῦτον πολίτευμα· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολίτευμα τῆς Ἀμερικῆς πρέπει πρῶτον νὰ μεταμορφώσωμεν καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἀγγλαμερικανούς.

Ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶναι καλὸν νὰ μὴν ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ προσωρινοῦ μας πολιτεύματος· ἀλλὰ νὰ τὸ διορθώσωμεν ἐν μέρει, καὶ ἰδοὺ πῶς ἐγὼ στοχάζομαι.

Ἐπαρατήρησα ἐκ πείρας ὅτι τὸ νὰ συγκροτῇται τὸ νομικὸν συμβούλιον ἀπὸ 70 ἢ 80 μέλη, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τὸ νὰ μὴ συνεννοῶνται μεταξύ των αὐτὰ τὰ μέλη εἰς τὰς συζητήσεις καὶ φιλονεικίας των, ἀλλὰ νὰ βασιλεὺς πάντοτε εἰς τὰς συνελεύσεις των μία ἀδιάκοπος βαδυλωνία. Εἶναι λοιπὸν καλὸν νὰ συγκροτῇται τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον ἀπὸ 20 ἢ τὸ πολὺ 24 ἀντιπροσώπων ἐκλεγμένων κατὰ τμήμα.

Ἰδοὺ κατὰ ποῖον τρόπον, στοχάζομαι, ἐμποροῦν νὰ ἐκλέγωνται αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι. Ἄν θέλωμεν ἢ διοικητικὴν περίοδον νὰ ἦναι τριετής, ἐνόσω τὸ πολίτευμά μας εἶναι προσωρινόν, εἰς κάθε τρεῖς χρόνους νὰ συγκροτῇται ἐθνικὴ συνέλευσις, καὶ οἱ πληρεξούσιοι τοῦ κάθε τμήματος νὰ ἐκλέγωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου θέλωμεν νὰ ἦναι ἐνιαύσιος, τότε ἢ καθεστῶσα διοικήσις ἐμπορεῖ νὰ ἐκδώσῃ νόμον περὶ ἐκλογῆς δυνάμει ἐνὸς ψηφίσματος τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, νόμον, τοῦ ὁποίου κρίνω περιττὸν νὰ ἐκθέσω ἐδῶ σχέδιον.

Ἄς παρατηρηθῇ ἐδῶ, ὅτι μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων ἀκολουθοῦν τρία καλὰ· ὅτι αἱ συζητήσεις καὶ φιλονεικίαι τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου δὲ νὰ γίνωνται μὲ περισσώτερον ἡσυχίαν· β' ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος γενικεύει περισσώτερον τὴν ἰδέαν τοῦ ὑπουργήματός του, καὶ ἀντὶ νὰ νομίζῃ ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς δεῖνα ἢ τοῦ δεῖνα ἐπαρχίας, δὲ νὰ νομίζει καὶ δὲ νὰ λέγεται ἀντιπρόσωπος ἐνὸς ὁλοκλήρου τμήματος· καὶ γ', ὅτι τὰ ἔξοδα θὲ νὰ ἐλαττωθῶν παραπολὺ, πρᾶγμα ἀναγκασιότατον εἰς ἐν πτωχὸν ἔθνος.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)